

σέτε πάραυτα, νὰ ἀμυλίσετε τὰς Θεὸς καὶ ἐμὲν, ἐγὼ νὰ σὰς αὐταμύσω πὰς ὑβρεῖς ἀναίχωντοι. ταῦτα οἱ Ἰουδαῖοι ἀκούσαντες ἐγνώρισαν, ὅτι ἐκατέλαβεν ὁ βασιλεὺς τὴν ὑπόθεσιν. ὅθεν ἔκριναν δίκαιον νὰ φανερώσεν τὴν ἀσέβειαν. καὶ ἔτις Θεὸν μὴ ἀληθῆ τὸν δεσπότην Χριστὸν ὡμολόγησαν, τὰ δὲ εἶδωλα τοῦ Ἐθνῶν ἐμυκτήρισαν, ἀψυχα καλῶντες αὐτὰ καὶ ἀναίδνητα, καὶ πάσης ἄλλης ὑβρεως ἄξια. ἔπειτα καὶ πρὸς τὸν βασιλέα μὲ παρρησίαν ταῦτα ἐλάλησαν. τὸτο μόνον εἰμεθον χεῖρας νὰ σὲ ὑπηρετήσω εἰς τὴν ὁπίγειον ταύτην στρατείαν ὡς δέλοι δυνάμει, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀναίδνητος Θεὸς μὴ γένοιτο νὰ προσκυνησάμεν πώποτε, ἢ μικρὸν νὰ ἀναχαρήσωμεν ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦ Θεοῦ καὶ παντέλειον, καὶ μὲ σίδηρα καὶ πῦρ καταναλώσῃς τὰς σάρκας μας· ὅτι ἄλλο δὲν εἶναι μακαριώτερον, ὅσον νὰ πάθῃ τις δὴ τὴν ἀσέβειαν, τότε προσάσκει νὰ τὰς δυνάμεις ταῖς ζώαις καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἀξίας ἀφάρτημα, καὶ νὰ τὰς ἐκδύσῃ γυναικεῖαν πολλὴν μὲ σιδηρὰς κλοῖας εἰς τὸν ἑσπέρην, νὰ τὰς γυμνάσῃ ὅλῳ τῷ χώρῳ εἰς πενίαν. οἱ δὲ μακάριοι ὑπήγανον χαίροντες, καὶ δὲν ἐνέφεροντο πομπόδρομοι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσεμνύνοντο ὡς δὴ Χριστὸν ἐμπαίζοντες. καὶ ἐπροσηύχοντο λέγοντες· Ἐνέδυσας ἡμᾶς ἱμάτιον σωτηρίας, Κύριε, καὶ χιτῶνα ἀφροσύνης ἡμᾶς ἀνέβαλες. ἀφ' ἧς δὲ ἔσρεψαν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ παλάτιον, τὴν ἤφεραν πάλιν ἐκεῖ τὰς Ἀγίας, καὶ λέγει τὰς μὲ πολλὴν ἡμερότητα. ἀλαβηθῆτε τὴν φιλίαν ὅπως ἔχομεν, καὶ μὴ φανῆτε πρὸς τὴν ἀγάπην καὶ τιμὴν ὅπως σὰς ἔδειξα ἀγνώμονες, προσκυμῶντες Θεὸν νεώτερον. ἰδέτε τὴν καλωσύνην μου, ὅπως ἡμπορῶ νὰ σὰς δώσω δεινὰ πολεμήματα, νὰ κάμω καὶ θανάτωσας τὸν λόγον μου, ἀλλὰ τὴν φιλίαν μας ἀλαβῆμαι (μὰ τὰς θεάς) καὶ δὲν θέλω νὰ φανῶ σκληρὸς πρὸς τὴν λόγόν σας, ἕως νὰ σὰς νικήσω μὲ τὸ καλὸν, νὰ μὲ ὑπακούετε.

Οἱ δὲ Ἄγιοι χαλεπῶς καὶ ταπεινῶς ἀπεκρίθησαν. φανερόν ἐστι φιλικὴν φρόνησιν βασιλεῦ, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐφανήκαμεν πρὸς τὰς τιμὰς καὶ δυνάμεις ἀχάριστοι, ἀλλὰ καὶ δεσπότην μας σὲ γνώσκουμεν, καὶ πολλὴν ὁπμήλειαν ἐδείξαμεν ἕως τῆς σήμερον εἰς ὅλας τὰς προστάξεις, καὶ δὲν ἀμελήσαμεν ποσὺς εἰς ὅσα ἔπαρτε νὰ κάμωμεν καὶ τὴν ἀξίαν ὅπως μὲς ἔδωσες. ἀλλὰ νῦν ὅπως μὲς ἀναγκάζεις νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν Θεὸν τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἐδικλή σου, δὲν ὑπακούωμεν, μάλιστα ἀγνωσία σε μεγάλη εἶναι νὰ μὲς συμβελάβῃς τοιαῦτα ἀνόσια. καὶ ἐσὺ μᾶλλον φαίνεσαι πρὸς τὸν δυνάστην Θεὸν ἀχάριστος, ὅπως σὲ ἔδωκε τὴν ζωὴν, καὶ αὐτὸ τὸ βασίλειον, ὅς τις τὸν Κόσμον ὅλον ἐποίησε, καὶ τὸν ἀνθρώπον πάντων τοῦ κόσμου Βασιλέα κατέστησε, καὶ πάλιν ὑστέρα ὑπέμεινον ὡς φιλικὸς ἐκείσιν θάνατον, καὶ νὰ μὲς λυθῶσιν ἀπὸ τῆς τυραννίδος τῆς δαίμονος. ποῖα ἀγνωμοσύνη λοιπὸν εἶναι ἀπὸ τῆς ἐδικλῆς σου φανήτερι, νὰ μὴ προσκυνᾷτε τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἀλλὰ ἀνάξια κτίσματα· γίνωσκε γὰρ ὅτι δὲν συγκοινωνήσω εἰς τοιαύτην ἀχαριστίαν σε, ἔτε τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἀρνησόμεθα καὶ ἀποσκαίρα ἀγαθὰ, ἔτε ἐγὼ μὲς δώσης τὰ δεινότερα πολεμήματα, καὶ πικρότατον καὶ πικρόδυνον θάνατον. ταῦτα ἀκούων ὁ βασιλεὺς ἐδυμῶνετο, καὶ ἐβέβητο νὰ μαρτύρῃ τὰς Ἀγίας, ἀλλὰ ἀλαβεῖτο τὴν ἀντίθεσιν, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ζημιωθῇ ποῖος ἀνὴρ ἐμφανὴς εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀειφάειαν. ὅθεν ἔστειλε αὐτὰς μὲ ῥάβδους πρὸς τὸν Δῆμον τῆς ἀνατολῆς ἀντίστοχον, ὅς τις ἦεν σκληρὸς δικαστὴς καὶ ὡμότατος, καὶ νὰ καταφρονέσῃ ὑπ

